

8de Medlem for 2den Kreds (Sunn), og som jo ogsaa ville komme til at foreligge i Rigsdagstidenden. I Henhold til disse Udtalelser fastholder jeg, at jeg forbeholder mig at tage under Overvejelse min endelige Stilling til Sagen ved 3dje Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem kan selvfølgelig tage, hvad Forbehold han maatte ville.

Det 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Hvis den foreslaaede Jærnbane kan afgive en væsentlig Hjælp til Landets Forsvar, er det naturligvis for mig et Moment, som hverligere maatte anbefale den. Jeg deler altsaa ikke den Betragtning, som min ærede Sidemand gjorde gældende, men jeg skal ikke blande mig i det, som jeg mere betragter som en Slags Familietvist mellem det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sunn) og Krigsministeren. Dette om Sjælland som Landets naturlige Fæstning troede jeg forlængst var opgivet fra den Side. Naar man befæster Kjøbenhavn, hvor man skal bruge 40,000 Mand, og altsaa ikke har nogen til at forsvare de andre Steder med, troede jeg ikke længere, man gjorde Sjælland til Danmarks Fæstning. Det var for Resten ikke saa meget det, jeg vilde bemærke. Den ærede Minister gav os Udset til, at vi maatte endogsaa i denne Samling kunde faa en Overfugt over, hvilke Statsbaner han mente det passende at anlægge indenfor en vis Tidsfrist. Ministeren henviste os til, at naar Finansloven kom herop i Landstinget, var det et passende Øjeblik at spørge Finansministeren om hans finansielle Planer. Det er jo meget behageligt at høre. Vi kunne altsaa dog vente disse Oplysninger baade fra den ærede Indenrigsminister og fra den ærede Finansminister, men vilde det saa ikke være rigtigere, at vi ventede med at slaa det Princip fast, som Udalget har foreslaaet, indtil vi have faaet de Oplysninger. I dette Øjeblik opfordres vi til at afgive en Stemme om, hvorvidt det skal slaas fast, og saa siger den ærede Minister: Naar I nu ville stemme over dette, skulle I saa Oplysningerne, naar Finansloven kommer, og jeg skal ogsaa senere give Oplysning om, hvilke Jærnbaner der skal bygges for Statens Regning. Hvis det er muligt, kunde vi maatte udsætte tredje Behandling af denne Lov, indtil Finans-

loven kommer, det vilde stemme med det, den højtærede Minister gav os Udset til.

Den ærede Minister kom med en Begrundelse af denne Saaneparagraf, idet han henviste til, at der i det andet Ting formentlig var en Tilbøjelighed til, som han udtalte, at lade Millionerne rulle. Jeg er ikke bekendt dermed, og jeg antager i alt Fald, at dette Ting nok vil være Herre over at sørge for, at der ikke gives unødvendige Penge ud, hvis Ministeriet skulde være svagt over for en saadan Tilbøjelighed, som jeg ikke kan erkende er til Stede. Men skulde det være Tilfældet, er jo vor Finans-tilstand den: paa den ene Side lader Folkestinget Millionerne rulle til det, der interesserer det, paa den anden Side lader Ministeriet Millionerne rulle til Forsvarssagen, og saa kommer Ministeriet eller den ærede Ordfører for Flertallet og siger: lad os bare gøre Gæld, indtil vi faa en rigtig Overfugt over, hvorledes vi sidde i det. Det er ikke nogen lystelig Finanspolitik.

Formanden: Der er i Øjeblikket ikke flere, der har begæret Ordet.

Ordføreren (Rump): Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Anser den ærede Ordfører det for nødvendigt?

Ordføreren (Rump): Ja!

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rump): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen), hvori han søgte at imødegaa dels de Bemærkninger, som ere fremkomne fra mig som Ordfører her i Salen, dels de Udtalelser, som findes i Betænkningen. Jeg skal ikke nægte, at jeg fandt dem at være af en egen Bestaffenhed, om jeg saa maa sige noget prokuratoragtige. Der er jo nemlig Sagførere, som tro at gavne deres Part eller Sagen ved at ridiculifisere Bederspartens Udtalelser, hale lidt i dem, og se at